

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

7.1 ข้อสรุปผลของการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง การเพิ่มลักษณะไทยให้สถาปัตยกรรมสมัยใหม่: กรณีศึกษาท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ในครั้งนี้ สามารถสรุปผลการวิจัยดังนี้

7.1.1 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าความเป็นลักษณะไทยและค่าความเหมาะสมจากแบบสอบถาม

สรุปผลการวิเคราะห์ค่าความเป็นลักษณะไทยและค่าความเหมาะสมจากการใช้รูปแบบในประเด็นต่าง ๆ ที่ทำการศึกษาในการเพิ่มลักษณะไทยให้สถาปัตยกรรมสมัยใหม่: กรณีศึกษาท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ โดยเปรียบเทียบลักษณะที่ปรากฏในภาพระหว่างภาพจริงกับภาพจำลองโดยผู้วิจัย พบว่า สถาปัตยกรรมสมัยใหม่ในกรณีศึกษาท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ สามารถเพิ่มลักษณะไทยได้โดยการนำรูปแบบและองค์ประกอบสถาปัตยกรรมในอดีตมาประยุกต์ใช้ในการปรับแต่งเพิ่มจากของเดิมที่เป็นอยู่ ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานในบทที่ 1 ข้อที่ 1 โดยที่มีรูปแบบและองค์ประกอบที่สามารถสื่อความเป็นลักษณะไทยได้เด่นชัดตามลำดับดังนี้

- 1) การใช้ส่วนประณีต
- 2) การใช้องค์ประกอบสถาปัตยกรรม
- 3) การใช้วัสดุก่อสร้าง
- 4) การใช้องค์ประกอบผังอาคาร

เมื่อพิจารณาในด้านความเหมาะสมพบว่า รูปแบบและองค์ประกอบสถาปัตยกรรมที่มีการผสมผสานระหว่างองค์ประกอบและวัสดุการก่อสร้างมีความเหมาะสมมากกว่าการใช้รูปแบบและองค์ประกอบเพียงอย่างเดียว ทั้งนี้ความเหมาะสมขึ้นอยู่กับความเป็นไปได้ในการปรับแต่ง ขณะเดียวกันกลุ่มสถาปนิกได้ให้ค่าความเป็นลักษณะไทยเมื่อมีการปรับแต่งมากขึ้นเช่นเดียวกันกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยที่มีแนวโน้มของค่าความเหมาะสมในกลุ่มสถาปนิกนั้นสูงตามเช่นกัน ส่วนกลุ่มบุคคลทั่วไปแนวโน้มค่าความเหมาะสมไม่มากและให้ความสำคัญของความเป็นไปได้ในการปรับแต่งมากกว่าดังรายละเอียดในตารางแสดงลำดับค่าความเป็นลักษณะไทยและค่าความเหมาะสม

ตารางที่ 7.1

แสดงลำดับค่าความเป็นลักษณะไทยในการใช้องค์ประกอบสถาปัตยกรรมของกลุ่มสถาปนิก

ลำดับ	รูปแบบ	รายละเอียด	ประเด็น ทำการศึกษา
1	การใช้ส่วนประณีตสถาปัตยกรรม ให้เกิดสุนทรียภาพแบบไทย	ใช้ลวดลายวิจิตร	19
2	การใช้องค์ประกอบสถาปัตยกรรมแบบผสมผสาน	ใช้พื้นพรมและโครงสร้าง สีเหลืองทอง	28
3	การใช้องค์ประกอบสถาปัตยกรรมแบบผสมผสาน	ใช้วัสดุและส่วนประณีต สถาปัตยกรรม	27
4	ด้านรูปทรงและองค์ประกอบสถาปัตยกรรม	ยกพื้น	7
	การใช้วัสดุก่อสร้างเสริมฐานาคักดี	ใช้พื้นพรม	17
5	การใช้วัสดุก่อสร้างสีธรรมชาติ	ใช้วัสดุผิวไม้	15
6	การใช้ส่วนประณีตสถาปัตยกรรม ให้เกิดสุนทรียภาพแบบไทย	ใช้ลวดลายวิจิตร	18
7	การใช้องค์ประกอบสถาปัตยกรรมแบบผสมผสาน	ใช้ยอดแหลมซ้อนชั้นสีทอง	29
8	การใช้ส่วนประณีตสถาปัตยกรรมประกอบโครงสร้าง	มีบัวฐานเสา	24
9	ด้านรูปทรงและองค์ประกอบสถาปัตยกรรม	ยกพื้นลอยสูง	8
	การใช้วัสดุก่อสร้างแบบสร้างคุณค่า ให้งานสถาปัตยกรรม	ใช้วัสดุสีเหลืองทอง	13
10	การใช้องค์ประกอบสถาปัตยกรรมแบบผสมผสาน	มียอดแหลมสูงและ เส้นสายลวดบัว	26
11	การใช้วัสดุก่อสร้างแบบสร้างคุณค่า ให้งานสถาปัตยกรรม	แบบใช้วัสดุสีเหลืองทอง	11
	การใช้ส่วนประณีตสถาปัตยกรรมประกอบโครงสร้าง	แบบมีค้ำยัน	25
12	การใช้ส่วนประณีตสถาปัตยกรรม ให้เกิดสุนทรียภาพแบบไทย	แบบมีเส้นสายลวดบัว	20
	การใช้ส่วนประณีตสถาปัตยกรรมประกอบโครงสร้าง	แบบมีบัวหัวเสา	23
13	ด้านรูปทรงและองค์ประกอบสถาปัตยกรรม	แบบเพิ่มส่วนยื่นปกคลุม	5
	การใช้วัสดุก่อสร้างแบบสร้างคุณค่าให้งาน สถาปัตยกรรม	แบบวัสดุสีเหลืองทอง	9

ตารางที่ 7.1 (ต่อ)

ลำดับ	รูปแบบ	รายละเอียด	ประเด็น ทำการศึกษา
14	การใช้วัสดุก่อสร้างสีธรรมชาติ	แบบพื้นไม้	14
	การใช้ส่วนประณีตสถาปัตยกรรม ให้เกิดสุนทรียภาพแบบไทย	แบบมีเส้นสายลวดบัว	21
	การใช้ส่วนประณีตสถาปัตยกรรมประกอบโครงสร้าง	แบบมีบัวหัวเสา และบัวฐานเสา	22
15	การใช้วัสดุก่อสร้างเป็นตัวเชื่อมกาลเวลา	ใช้วัสดุหินทราย	16
16	การใช้วัสดุก่อสร้างแบบสร้างคุณค่าให้งาน สถาปัตยกรรม	ใช้วัสดุสีเหลืองทอง	10
17	การใช้วัสดุก่อสร้างแบบสร้างคุณค่าให้งาน สถาปัตยกรรม	ใช้วัสดุสีเหลืองทอง	12
18	การใช้น้ำเป็นองค์ประกอบในผังอาคาร	ใช้น้ำจริงเป็นองค์ประกอบ	1
	ด้านรูปทรงและองค์ประกอบสถาปัตยกรรม	มียอดแหลมสูง	2
19	ด้านรูปทรงและองค์ประกอบสถาปัตยกรรม	ใช้หลังคาทรงสูงซ้อนชั้น	3
	ด้านรูปทรงและองค์ประกอบสถาปัตยกรรม	เน้นรูปทรงหน้าจั่ว	6
20	ด้านรูปทรงและองค์ประกอบสถาปัตยกรรม	มียอดแหลมสูง	4

ตารางที่ 7.2

แสดงลำดับค่าความเป็นลักษณะไทยในการใช้องค์ประกอบสถาปัตยกรรมของกลุ่มบุคคลทั่วไป

ลำดับ	รูปแบบ	รายละเอียด	ประเด็น ทำการศึกษา
1	การใช้ส่วนประณีตสถาปัตยกรรม	ใช้ลวดลายวิจิตร	19
2	การใช้องค์ประกอบสถาปัตยกรรมแบบผสมผสาน	ใช้พื้นพรมและโครงสร้าง สีเหลืองทอง	28
3	ด้านรูปทรงและองค์ประกอบสถาปัตยกรรม	ยกพื้น	7
4	ด้านรูปทรงและองค์ประกอบสถาปัตยกรรม	ยกพื้นลอยสูง	8
	การใช้องค์ประกอบสถาปัตยกรรมแบบผสมผสาน	ใช้วัสดุและส่วนประณีต สถาปัตยกรรม	27

ตารางที่ 7.2 (ต่อ)

ลำดับ	รูปแบบ	รายละเอียด	ประเด็น ทำการศึกษา
5	ด้านรูปทรงและองค์ประกอบสถาปัตยกรรม	เพิ่มส่วนยื่นปกคลุม	5
	การใช้วัสดุก่อสร้าง	ใช้วัสดุผิวไม้	15
6	การใช้ส่วนประณีตสถาปัตยกรรม	ใช้บัวฐานเสา	24
7	การใช้วัสดุก่อสร้าง	ใช้พื้นพรม	17
8	การใช้ส่วนประณีตสถาปัตยกรรม	มีเส้นสายลวดบัว	21
9	การใช้องค์ประกอบสถาปัตยกรรมแบบผสมผสาน	มียอดแหลมสูง และเส้นสายลวดบัว	26
10	การใช้วัสดุก่อสร้าง	ใช้พื้นไม้	14
	ด้านรูปทรงและองค์ประกอบสถาปัตยกรรม	มียอดแหลมสูง	18
11	การใช้ส่วนประณีตสถาปัตยกรรม	มีค้ำยัน	25
12	ด้านรูปทรงและองค์ประกอบสถาปัตยกรรม	มียอดแหลมสูง	2
13	การใช้ส่วนประณีตสถาปัตยกรรม	มีบัวหัวเสา	23
14	การใช้น้ำเป็นองค์ประกอบในผังอาคาร	ให้น้ำจริง	1
15	การใช้องค์ประกอบสถาปัตยกรรมแบบผสมผสาน	ใช้ยอดแหลมซ้อนชั้น สีทอง	29
16	ด้านรูปทรงและองค์ประกอบสถาปัตยกรรม	เน้นรูปทรงหน้าจั่ว	6
17	การใช้ส่วนประณีตสถาปัตยกรรม	มีเส้นสายลวดบัว	20
18	การใช้วัสดุก่อสร้างแบบสร้างคุณค่าให้ งานสถาปัตยกรรม	ใช้วัสดุสีเหลืองทอง	9
19	การใช้ส่วนประณีตสถาปัตยกรรม	มีบัวหัวเสาและ บัวฐานเสา	22
20	การใช้วัสดุก่อสร้างแบบสร้างคุณค่าให้ งานสถาปัตยกรรม	ใช้วัสดุสีเหลืองทอง	13
21	ด้านรูปทรงและองค์ประกอบสถาปัตยกรรม	ใช้ยอดแหลมสูง	4
22	ด้านรูปทรงและองค์ประกอบสถาปัตยกรรม	ใช้ยอดแหลมสูงซ้อนชั้น	3
23	การใช้วัสดุก่อสร้างแบบสร้างคุณค่าให้ งานสถาปัตยกรรม	ใช้วัสดุหินทราย	16
24	การใช้วัสดุก่อสร้างแบบสร้างคุณค่าให้ งานสถาปัตยกรรม	ใช้วัสดุสีเหลืองทอง	10

ตารางที่ 7.2 (ต่อ)

ลำดับ	รูปแบบ	รายละเอียด	ประเด็น ทำการศึกษา
25	การใช้วัสดุก่อสร้างแบบสร้างคุณค่าให้ งานสถาปัตยกรรม	ใช้วัสดุสีเหลืองทอง	11
26	การใช้วัสดุก่อสร้างแบบสร้างคุณค่าให้ งานสถาปัตยกรรม	ใช้วัสดุสีเหลืองทอง	12

จากตารางที่ 7.1 และ ตารางที่ 7.2 สามารถสรุปได้ว่า การใช้ส่วนประณีตสถาปัตยกรรมให้เกิดสุนทรียภาพแบบไทยในประเด็นใช้ลวดลายวิจิตร ได้รับการตอบรับค่าความเป็นลักษณะไทยมากที่สุดทั้งกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป รองมาคือรูปแบบรูปทรงและองค์ประกอบสถาปัตยกรรมในประเด็นการยกพื้น การใช้วัสดุก่อสร้างแบบเสริมสร้างฐานานุศักดิ์ในประเด็นการใช้พรม และการใช้น้ำเป็นองค์ประกอบในผังอาคาร ตามลำดับ สำหรับการเลือกรูปแบบการใช้องค์ประกอบแบบผสมผสานคือใช้รูปแบบองค์ประกอบสถาปัตยกรรมที่มากกว่าการใช้องค์ประกอบเพียงอย่างหนึ่งอย่างใด ได้ค่าความเป็นลักษณะไทยอยู่ในกลุ่มต้น ๆ

แสดงให้เห็นว่ากลุ่มสถาปนิกมีความเห็นไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานในบทที่ 1 ข้อที่ 2 ว่าค่าความเป็นลักษณะไทยจากการประยุกต์ใช้รูปแบบสถาปัตยกรรมที่ลักษณะใกล้เคียงกับรูปแบบในอดีตจะมีค่ามากกว่าการใช้รูปแบบที่ต่างจากรูปแบบในอดีต

ตารางที่ 7.3

แสดงลำดับค่าความเหมาะสมในการใช้องค์ประกอบสถาปัตยกรรม
ของกลุ่มสถาปนิกจำนวน 60 คน

ลำดับ	ความ เหมาะสม ร้อยละ	รูปแบบ	รายละเอียด	ประเด็น ทำการศึกษา
1	93.3	การใช้น้ำเป็นองค์ประกอบในผังอาคาร	การใช้น้ำจริง	1
2	91.7	การใช้ส่วนประณีตสถาปัตยกรรม ให้เกิดสุนทรียภาพแบบไทย	ลวดลาย ประดับ	21

ตารางที่ 7.3 (ต่อ)

ลำดับ	ความ เหมาะสม ร้อยละ	รูปแบบ	รายละเอียด	ประเด็น ทำการศึกษา
3	90.0	การใช้ส่วนประณีตสถาปัตยกรรม ให้เกิดสุนทรียภาพแบบไทย	ลวดลาย ประดับ	19
4	88.3	การใช้ส่วนประณีตสถาปัตยกรรมประกอบ โครงสร้าง	บัวหัวเสา	23
5	88.3	การใช้ส่วนประณีตสถาปัตยกรรมประกอบ โครงสร้าง	บัวฐานเสา	24
6	88.3	ด้านรูปทรงและองค์ประกอบสถาปัตยกรรม	ใช้ยอดแหลม สูง	2
7	88.3	ด้านรูปทรงและองค์ประกอบสถาปัตยกรรม	รูปทรงหน้าจั่ว	6
8	88.3	ด้านรูปทรงและองค์ประกอบสถาปัตยกรรม	ยกพื้น	7
9	86.7	การใช้วัสดุก่อสร้างที่เชื่อมโยงกาลเวลา	ใช้หินทราย	16
10	86.7	การใช้องค์ประกอบสถาปัตยกรรมแบบผสมผสาน	ใช้ยอดแหลม ซ้อนชั้นสี่ทอง	29
11	85.0	การใช้วัสดุก่อสร้างสีธรรมชาติ	วัสดุผิวไม้	15
12	85.0	การใช้ส่วนประณีตสถาปัตยกรรม ให้เกิดสุนทรียภาพแบบไทย	ลวดลาย ประดับ	20
13	85.0	การใช้ส่วนประณีตสถาปัตยกรรมประกอบ โครงสร้าง	บัวหัวเสาฐาน เสา	22
14	85.0	การใช้องค์ประกอบสถาปัตยกรรมแบบผสมผสาน	ใช้พื้นพรมและ โครงสร้างสี่ เหล็ทอง	28
15	85.0	ด้านรูปทรงและองค์ประกอบสถาปัตยกรรม	ส่วนยื่นปก คลุม	5
16	83.3	การใช้วัสดุก่อสร้างแบบสร้างคุณค่าให้ งานสถาปัตยกรรม	การใช้วัสดุสี่ เหล็ทอง	9
17	81.7	การใช้วัสดุก่อสร้างแบบสร้างคุณค่าให้ งานสถาปัตยกรรม	การใช้วัสดุสี่ เหล็ทอง	13
18	81.7	การใช้องค์ประกอบสถาปัตยกรรมแบบผสมผสาน	ผสมผสาน	26

ตารางที่ 7.3 (ต่อ)

ลำดับ	ความ เหมาะสม ร้อยละ	รูปแบบ	รายละเอียด	ประเด็น ทำการศึกษา
19	81.6	ด้านรูปทรงและองค์ประกอบสถาปัตยกรรม	ใช้ยอดแหลม สูง	4
20	81.3	การใช้วัสดุก่อสร้างแบบสร้างคุณค่าให้งาน สถาปัตยกรรม	ใช้วัสดุสี เหลืองทอง	10
21	80.0	การใช้ส่วนประณีตสถาปัตยกรรมประกอบ โครงสร้าง	ใช้ค้ำยัน	25
22	80.0	การใช้องค์ประกอบสถาปัตยกรรมแบบผสมผสาน	ใช้วัสดุและ ส่วนประณีต สถาปัตยกรรม	27
23	80.0	ด้านรูปทรงและองค์ประกอบสถาปัตยกรรม	ใช้ยอดแหลม ซ้อนชั้น	3
24	78.3	การใช้วัสดุก่อสร้างแบบสร้างคุณค่าให้งาน สถาปัตยกรรม	ใช้วัสดุสี เหลืองทอง	11
25	76.7	การใช้ส่วนประณีตสถาปัตยกรรมให้เกิด สุนทรียภาพแบบไทย	ใช้ลวดลาย ประดับ	18
26	76.7	ด้านรูปทรงและองค์ประกอบสถาปัตยกรรม	ยกพื้นลอย	8
27	75.0	การใช้วัสดุก่อสร้างแบบสร้างคุณค่าให้งาน สถาปัตยกรรม	ใช้วัสดุสี เหลืองทอง	12
28	75.0	การใช้วัสดุก่อสร้างสีธรรมชาติ	วัสดุพื้นไม้	14
29	75.0	การใช้วัสดุก่อสร้างที่เสริมสร้างฐานานุศักดิ์	พื้นพรม	17

ตารางที่ 7.4

แสดงลำดับค่าความเหมาะสมในการใช้องค์ประกอบสถาปัตยกรรม
ของกลุ่มบุคคลทั่วไปจำนวน 120 คน

ลำดับ	ความ เหมาะสม ร้อยละ	รูปแบบ	รายละเอียด	ประเด็น ทำการศึกษา
1	87.5	การใช้ส่วนประณีตสถาปัตยกรรมให้เกิด สุนทรียภาพแบบไทย	ใช้ลวดลาย ประดับ	19
2	85.0	การใช้ส่วนประณีตสถาปัตยกรรม	ใช้บัวฐานเสา	24
3	81.7	การใช้น้ำเป็นองค์ประกอบร่วม	ใช้น้ำจริง	1
4	80.8	ด้านรูปทรงและองค์ประกอบสถาปัตยกรรม	ใช้ส่วนยื่นปก คลุม	5
5	80.0	การใช้ส่วนประณีตสถาปัตยกรรมให้เกิด สุนทรียภาพแบบไทย	ใช้ลวดลาย ประดับ	21
6	75.8	การใช้วัสดุก่อสร้าง	ใช้วัสดุผิวไม้	15
7	75.8	การใช้ส่วนประณีตสถาปัตยกรรมประติมากรรม	ใช้บัวหัวเสา	23
8	75.8	การใช้องค์ประกอบสถาปัตยกรรมแบบผสมผสาน	ใช้วัสดุและ ส่วนประณีต สถาปัตยกรรม	27
9	74.2	ด้านรูปทรงและองค์ประกอบสถาปัตยกรรม	ยกพื้น	7
10	74.1	ด้านรูปทรงและองค์ประกอบสถาปัตยกรรม	ใช้รูปทรงหน้า จั่ว	6
11	69.2	การใช้วัสดุก่อสร้างสีธรรมชาติ	ใช้วัสดุพื้นไม้	14
12	69.2	การใช้วัสดุก่อสร้างเป็นตัวเชื่อมกาลเวลา	ใช้หินทราย	16
13	68.3	การใช้วัสดุก่อสร้างแบบเสริมสร้างฐานาคักดี	ใช้พื้นพรม	17
14	66.7	ด้านรูปทรงและองค์ประกอบสถาปัตยกรรม	ยกพื้นลอย	8
15	65.8	การใช้ส่วนประณีตสถาปัตยกรรมให้เกิด สุนทรียภาพแบบไทย	ใช้ลวดลาย ประดับ	20
16	65.8	การใช้องค์ประกอบสถาปัตยกรรมแบบผสมผสาน	ใช้พื้นพรมและ โครงสร้างสี เหลืองทอง	28
17	62.5	การใช้ส่วนประณีตสถาปัตยกรรมประติมากรรม	ใช้ค้ำยัน	25

ตารางที่ 7.4 (ต่อ)

ลำดับ	ความ เหมาะสม ร้อยละ	รูปแบบ	รายละเอียด	ประเด็น ทำการศึกษา
18	61.7	การใช้ส่วนประสมสถาปัตยกรรมประกอบโครงสร้าง	บัวหัวเสาฐาน เสา	22
19	61.7	การใช้องค์ประกอบสถาปัตยกรรมแบบผสมผสาน	มียอดแหลมสูง และเส้นสาย ลวดบัว	26
20	55.8	ด้านรูปทรงและองค์ประกอบสถาปัตยกรรม	การใช้ยอด แหลมสูง	2
21	55.8	ด้านรูปทรงและองค์ประกอบสถาปัตยกรรม	การใช้ยอด แหลมสูง	4
22	55.8	การใช้วัสดุก่อสร้างแบบสร้างคุณค่าให้งาน สถาปัตยกรรม	การใช้วัสดุสี เหลืองทอง	11
23	55.8	การใช้ส่วนประสมสถาปัตยกรรมให้เกิด สุนทรียภาพแบบไทย	ลวดลาย ประดับ	18
24	55.0	การใช้วัสดุก่อสร้างแบบสร้างคุณค่าให้งาน สถาปัตยกรรม	การใช้วัสดุสี เหลืองทอง	9
25	55.0	การใช้วัสดุก่อสร้างแบบสร้างคุณค่าให้งาน สถาปัตยกรรม	การใช้วัสดุสี เหลืองทอง	13
26	49.2	การใช้วัสดุก่อสร้างแบบสร้างคุณค่าให้งาน สถาปัตยกรรม	การใช้วัสดุสี เหลืองทอง	12
27	46.7	การใช้วัสดุก่อสร้างแบบสร้างคุณค่าให้งาน สถาปัตยกรรม	การใช้วัสดุสี เหลืองทอง	10
28	43.3	การใช้วัสดุก่อสร้าง	การใช้ยอด แหลมซ้อนชั้น	3
29	43.3	การใช้องค์ประกอบสถาปัตยกรรมแบบผสมผสาน	ใช้ยอดแหลม ซ้อนชั้นสีทอง	29

จากตารางที่ 7.3 และ ตารางที่ 7.4 สามารถสรุปได้ว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเหมาะสมในการเพิ่มลักษณะไทยในการปรับแต่งอยู่ในเกณฑ์สูง โดยให้ค่าความเหมาะสมในรูปแบบการใช้น้ำเป็นองค์ประกอบในผังอาคารมากที่สุด รองมาคือกลุ่มรูปแบบการใช้ส่วนประณีตสถาปัตยกรรม กลุ่มรูปแบบรูปทรงและองค์ประกอบสถาปัตยกรรม และกลุ่มรูปแบบการใช้วัสดุก่อสร้างตามลำดับ

สำหรับกลุ่มบุคคลทั่วไปเห็นว่าความเหมาะสมในการเพิ่มลักษณะไทยในการปรับแต่งอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่ากลุ่มสถาปนิก โดยที่เห็นว่ากลุ่มรูปแบบการใช้ส่วนประณีตสถาปัตยกรรมสูงสุด รองลงมาคือรูปแบบการใช้น้ำเป็นองค์ประกอบในผังอาคาร และกลุ่มรูปแบบรูปทรงและองค์ประกอบสถาปัตยกรรมตามลำดับ ส่วนในกลุ่มรูปแบบการใช้วัสดุก่อสร้างแบบสร้างคุณค่าให้งานสถาปัตยกรรมกลุ่มบุคคลทั่วไปเห็นว่าไม่มีความเหมาะสม

แสดงให้เห็นว่ากลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความเห็นไปในทิศทางต่างกันโดยบุคคลทั่วไปให้ความเหมาะสมในกลุ่มรูปแบบที่ต่างไปจากอดีตน้อยกว่ากลุ่มรูปแบบที่ใกล้เคียงรูปแบบในอดีต ซึ่งเป็นไปตามกับสมมุติฐานในบทที่ 1 ข้อที่ 3 ว่าค่าความเหมาะสมจากการประยุกต์ใช้รูปแบบสถาปัตยกรรมที่ลักษณะใกล้เคียงกับรูปแบบในอดีตจะมีความเหมาะสมมากกว่าใช้รูปแบบที่ต่างจากรูปแบบในอดีต

7.2 แนวทางการเพิ่มลักษณะไทยให้สถาปัตยกรรมสมัยใหม่

จากผลการวิจัย สามารถสรุปแนวทางการเพิ่มลักษณะไทยให้สถาปัตยกรรมสมัยใหม่: กรณีศึกษาท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ได้ดังนี้

1) ลักษณะไทยเชิงรูปธรรม ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิเป็นอาคารที่มีความสำคัญที่ต้องมีการสื่อเอกลักษณ์ไทยดังนั้นรูปแบบสถาปัตยกรรมในเชิงรูปธรรมมีความสำคัญอย่างยิ่งในฐานะเป็นสื่อให้บุคคลทั่วไปสามารถรับรู้ลักษณะไทยจากงานสถาปัตยกรรมได้ รูปแบบดังกล่าวต้องมีความเชื่อมโยงกับรูปแบบรูปธรรมที่เด่นชัดของสถาปัตยกรรมในอดีตด้วย เช่น การใช้รูปแบบส่วนประณีตสถาปัตยกรรมแบบมีลวดลายวิจิตรโดยมีต้นลายไทยเป็นแบบแผน รูปทรงและองค์ประกอบสถาปัตยกรรมในแบบการยกพื้น และการนำน้ำเข้าไปเป็นองค์ประกอบในผังอาคาร เป็นต้น

2) ลักษณะไทยเชิงนามธรรม ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิต้องอาศัยรูปแบบทางกายภาพเป็นสื่อ รูปแบบดังกล่าวจะมีความใกล้เคียงหรือแตกต่างจากรูปแบบสถาปัตยกรรมในอดีตมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับกรอบแบบและการประยุกต์ให้สอดคล้องกับบริบทอาคาร และควรคำนึงถึงการ

รับรู้ลักษณะไทยเชิงนามธรรมของบุคคลทั่วไปด้วย เช่น การใช้น้ำเป็นองค์ประกอบในผังอาคาร และการใช้วัสดุก่อสร้างในประเด็นการใช้สีทอง ที่จำเป็นต้องแสดงออกโดยประยุกต์ให้เหมาะสมกับสถานที่ เป็นต้น ซึ่งบริบทปัจจุบันได้ต่างไปจากอดีตอย่างมาก

3) ลักษณะไทยที่สมบูรณ์ การออกแบบงานสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ให้มีลักษณะไทยที่สมบูรณ์ต้องมีลักษณะไทยประกอบกัน เพียงแต่อาจมีการลำดับความสำคัญของรูปแบบต่าง ๆ ที่จะนำมาใช้ ตามความเหมาะสมของแต่ละอาคาร หรือ ตามความเหมาะสมจากข้อจำกัดต่าง ๆ เช่น การใช้บัวหัวเสาและฐานเสา การใช้ค้ำยัน รวมถึงการใช้วัสดุตกแต่งอาคาร

4) การเข้ามามีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น สถาปัตยกรรมสมัยใหม่ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิมีผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของชุมชนในท้องถิ่น เมือง และในระดับชาติ ดังนั้น จึงควรให้ผู้เกี่ยวข้องหลายฝ่ายนอกเหนือจากนักวิชาการ และผู้ประกอบการวิชาชีพสถาปัตยกรรม เช่น เจ้าหน้าที่ด้านการท่องเที่ยว เจ้าหน้าที่ด้านวัฒนธรรมแห่งชาติ ฯลฯ เข้ามามีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น และรับรู้ความเป็นไปของวงการสถาปัตยกรรม เพื่อร่วมกันพัฒนารูปแบบสถาปัตยกรรมที่สำคัญให้มีลักษณะไทยที่สอดคล้องกับบริบทปัจจุบัน โดยมีสถาปนิกเป็นแกนนำ

7.3 ข้อเสนอแนะเพื่อการเพิ่มลักษณะไทยในงานสถาปัตยกรรมในอนาคต

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ในประเภทต่าง ๆ ให้มีลักษณะไทยในอนาคต ดังนี้

1) ควรมีการศึกษาลักษณะไทยที่เหมาะสมกับอาคารในแต่ละประเภทโดยอาจศึกษาเป็น 2 แนวทางหลัก คือการศึกษาลักษณะไทยเชิงรูปธรรมควบคู่ไปกับการศึกษาลักษณะไทยเชิงนามธรรม

2) ควรมีการศึกษาองค์ประกอบสถาปัตยกรรมที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับสถาปัตยกรรมประเภทอาคารนั้น ๆ โดยเพิ่มรายละเอียดในการศึกษา หรือการนำองค์ประกอบจากศิลปหัตถกรรม เช่น ลวดลายจากลายผ้าถุง โครงสร้างของเครื่องจักรสาน เป็นต้น นำไปใช้ประกอบในการออกแบบสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ในอนาคตสืบไป เป็นต้น

3) ควรมีการศึกษาในเชิงการบูรณาการสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่มีอยู่แล้วในปัจจุบัน เพื่อนำไปสู่การออกแบบปรับปรุงแก้ไข เช่นการนำองค์ประกอบย่อยต่าง ๆ เข้าไปเพิ่มเติมในส่วนเปลือกอาคาร และภายในอาคาร เป็นต้น

4) งานสถาปัตยกรรมที่มีอยู่ในปัจจุบันเป็นรูปแบบที่มีความหลากหลายจนยากที่จะแยกเป็นกลุ่มแนวทางได้ชัดเจนเหมือนในอดีต ดังนั้น การเลือกนำองค์ประกอบต่าง ๆ ที่นำมาศึกษา ต้องมีความสอดคล้องกับวัฒนธรรมและวิถีชีวิตในปัจจุบันรวมถึงมุ่งเน้นประโยชน์ใช้สอยด้วย

7.4 ข้อสังเกตจากผลการวิจัย

จากการศึกษารูปแบบสถาปัตยกรรมของอาคารกรณีศึกษา พบว่า ในกรณีรูปแบบสถาปัตยกรรมที่นำมาใช้ในการออกแบบเพื่อให้เกิดลักษณะไทยมีลักษณะที่มีที่มาจากรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยในอดีตที่เด่นชัด ยกตัวอย่าง การใช้ลวดลายจิตรประดับตกแต่งโดยใช้ต้นแบบลายในอดีตนั้นประสบความสำเร็จทั้งทางด้านการแสดงออกถึงลักษณะไทยและมีความเหมาะสมทั้งในกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป ในขณะที่กรณีรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่นำมาใช้ในการปรับแต่งเพื่อให้เกิดลักษณะไทยจะมีค่าความเป็นลักษณะไทยน้อยกว่า ซึ่งสามารถตีความได้ว่า

1) รูปแบบสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่มีลักษณะไทยต้องอ้างอิงรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยในอดีตเป็นพื้นฐาน

2) ลักษณะทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมที่ปรากฏในงานสถาปัตยกรรมไทยในอดีตถือได้ว่าเป็นสิ่งที่ผ่านกระบวนการกลั่นกรองมาเป็นอย่างดี มีความเหมาะสมกับบริบทในอดีตและสามารถสืบสานมาจนถึงปัจจุบันได้ แต่ทั้งนี้ ยังมีรูปแบบจากงานสถาปัตยกรรมไทยในอดีตบางประการที่ไม่มีความเหมาะสมกับงานสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ เนื่องจากรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยในอดีตบางประการนั้นไม่สามารถตอบสนองประโยชน์ใช้สอยในปัจจุบันได้ หรือสามารถทดแทนด้วยรูปแบบที่มีข้อดีมากกว่า เช่น วัสดุก่อสร้างปัจจุบันที่มีความแข็งแรงคงทนกว่าในอดีตและสามารถลดการทำลายทรัพยากรทางธรรมชาติ เป็นต้น

3) ระบบมโนทัศน์ของสถาปนิกและบุคคลทั่วไป สามารถแยกแยะความแตกต่างของลักษณะไทยกับลักษณะสากลในงานสถาปัตยกรรมได้ดี โดยองค์ความรู้และประสบการณ์ที่แตกต่างกัน

4) เป็นที่น่าสังเกตว่ากลุ่มบุคคลทั่วไปอาจมีความเข้าใจในการใช้ภาษาวิชาการทางสถาปัตยกรรมได้แตกต่างจึงทำให้ผลการให้ค่าความเหมาะสมที่แตกต่างไปกับกลุ่มสถาปนิก เนื่องจากมีการให้ค่าความเหมาะสมใกล้เคียงกับรูปแบบก่อนการปรับแต่งซึ่งเป็นอีกปัจจัยที่ต้องมีการทำการศึกษาต่อไปในอนาคต

7.5 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

- 1) ควรมีการศึกษาลักษณะไทยทั้งในเชิงรูปธรรมและนามธรรมควบคู่กันกับเทคนิควิธีในการก่อสร้างประกอบกับการประเมินราคาวัสดุในการปรับแต่งว่าคุ้มค่าในการลงทุนหรือไม่อย่างไร
- 2) ศึกษาระดับความสำคัญของอาคารแต่ละประเภทและการนำลักษณะไทยเข้าไปใช้ในการออกแบบ เช่น อาคารราชการที่ต้องการสื่อความเป็นลักษณะไทยมากกว่าอาคารพาณิชย์ทั่วไป
- 3) การรับรู้ระดับความงามในงานสถาปัตยกรรมขึ้นอยู่กับประสบการณ์การรับรู้ส่วนบุคคลดังนั้นในการวิจัยจึงต้องระบุตัวแปรด้านต่าง ๆ และกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามให้ชัดเจนเพื่อป้องกันความคลาดเคลื่อนของข้อมูลและสามารถนำตัวแปรทางสังคมมาวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อความสะดวกต่อการในการแจกแจงข้อมูล
- 4) ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองโดยใช้เครื่องมือในการวิจัยที่เป็นภาพสองมิติซึ่งเป็นข้อจำกัดในการทำวิจัยเพื่อให้รับรู้ถึงบรรยากาศที่ใกล้เคียงบรรยากาศจริงซึ่งควรมีการพัฒนาต่อไป เช่น เป็นภาพสามมิติที่สามารถเคลื่อนไหวได้ หรือสร้างหุ่นจำลอง
- 5) ควรมีการวิจัยโดยการใช้การวิเคราะห์และทดสอบทางสถิติในหลาย ๆ ทางให้มากขึ้นเพื่อผลการวิเคราะห์ที่สมบูรณ์แม่นยำและเป็นประโยชน์โดยตรงต่อผู้ที่เกี่ยวข้องมากที่สุด
- 6) ควรมีการจำแนกประชากรกลุ่มตัวอย่างให้มีความหลากหลายในทุก ๆ ด้านเพื่อให้ได้ความหลากหลายของข้อมูล
- 7) วิถีชีวิตที่เปลี่ยนแปลงจากอดีตอย่างมากและการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของวัฒนธรรมและองค์ความรู้จากหลากหลายศาสตร์ ดังนั้นการอ้างอิงข้อมูลศึกษาวิจัยในอนาคตจึงควรมีการตรวจสอบให้ละเอียดมากขึ้นและใช้ข้อมูลที่ทันสมัยเพื่อให้ผลการวิจัยได้ผลที่คลาดเคลื่อนน้อยที่สุด

อย่างไรก็ตาม การใช้รูปแบบและองค์ประกอบสถาปัตยกรรมในการปรับแต่งในงานสถาปัตยกรรมสมัยใหม่นั้น ควรใช้รูปแบบและองค์ประกอบเป็นชุด ๆ ผสมผสานกันเนื่องจากงานสถาปัตยกรรมไทยในอดีตนั้นมีองค์ประกอบและแบบแผนที่ชัดเจน ไม่ว่าผู้ใดเมื่อเห็นอาคารที่มีเอกลักษณ์เช่นนี้ก็บอกได้ทันทีว่า นี่คือนสถาปัตยกรรมไทยที่มีลักษณะเฉพาะนี้ มีต่อเนื่องมาตลอดนับพันปี (โชติ กลยาณมิตร, 2539, น.19) ดังนั้นการนำรูปแบบและองค์ประกอบต่าง ๆ มาใช้ในงานสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ควรคำนึงถึงความเหมาะสมกับบริบทและฐานานุรูปฐานานุศักดิ์ ควบคู่ไปด้วย